

Trip naar Rijswijk

📷 door **Robert Mooij** en 🗨️ door **Everard van der Velden**

De meesten kennen wel de methode van de 'aangewezen vrijwilliger'. Ik ook. Maar deze keer vond ik het helemaal niet vervelend, want schrijven over een supergezellig dag is gewoon leuk. Hopman Hans had het allemaal op zijn gebruikelijke manier georganiseerd: ruimschoots op tijd, goed gecommuniceerd, duidelijk en precies. Op naar de Modelspoordagen in de Broodfabriek.

Als je op een zondagmorgen (14 januari) om acht uur op Arnhem CS wil staan, is uitslapen geen optie. Sterker nog: door het ontbreken van bijna al het openbaar vervoer op dat vroege uur, moet je vindingrijk worden. Ik had me al voorbereid op een wandeling, toen het aanbod kwam mee te rijden met Marianne Stoter, die Jaap wegbracht. Luxe oplossing.

Op CS kwamen we met veertien MVA-leden samen. Ons kent ons, dus de keuze om géén stilte-coupé te nemen bleek verstandig. Ook Fred van Reden, een bekende (via Intratuin) van Hans en Jaap, sloot zich aan bij dit illustere gezelschap. Tot Utrecht ging alles voorspoedig.

Daar liep onze reis vast. Behoorlijk vast. In dit geval kon de NS er niet veel aan doen. Er waren aanrijdingen (met personen?) zowel in de richting Den Haag als Amsterdam. Daar sta je dan op het perron. Omrijden via Den Bosch? Gelukkig bleek kort daarna, dat er toch gewoon treinen naar Amsterdam reden.

Achteraf gezien hadden we het beste in onze eerste trein kunnen blijven zitten, maar ja, als je alles van tevoren weet ... Via Schiphol

en Amsterdam-Zuid zijn we uiteindelijk op Den Haag CS aangekomen. Toen nog een rit van

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van Modelbouwvereniging Arnhem e.o.

een kwartiertje met tram 17. Keulse reis? Nee, maar Arnhem - Rijswijk met een gemiddelde snelheid van circa 37 km/h is niet helemaal top.

Gelukkig maakte de modelspoorbeurs in de Broodfabriek alles helemaal goed. Veel mooie banen en heel veel koopwaar. Voor liefhebbers van alle merken was er een grote keuze, zowel

nieuw als gebruikt. Vooral de baan met een (op wielen) varend bootje, dat via een echt werkend sluisje voorbij trok, sprak iedereen erg aan.

En voor we het wisten was het weer tijd voor de terugreis. Die verliep als een trein. Zoef ... Utrecht, zoef ...

Arnhem. Dus kwamen we aan de vroege kant aan bij het Griekse restaurant Rhodos, tegenover het station. Geen punt; met herkenbaar, vrolijk Grieks chaotisch spektakel werd er alsnog een tafel voor veertien personen aan elkaar geschoven. Werd er gebunkerd? Ja. Alles even lekker en veel. Ik heb alleen maar lachende gezichten gezien. Zo keerden we allemaal huiswaarts. Hele leuke dag, heel tevreden.

